

Pan
Dariusz Salamończyk
Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,
w ślad za pismem z dnia 23 czerwca br. w załączeniu przesyłam uwagi Związku
Województw RP do poselskiego projektu ustawy - **o zmianie ustawy o lasach oraz
ustawy - Kodeks wykroczeń.**

Z poważaniem
Rafał Cieślik
radca prawny
Dyrektor Biura ZWRP
.....
Związek Województw RP
ul. Świętojerska 5/7, 00-236 Warszawa
Phone +48 (22) 831 14 41, 505 598 667
www.polskieregiony.pl

UGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. SPS-III.020.191.11.2026
Data wpływu 13.09.26r.

Informujemy, iż Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Związek Województw
Rzeczypospolitej Polskiej, szczegółowe informacje dotyczące sposobu przetwarzania danych

Informacja o projekcie:

Tytuł	ustawa o zmianie ustawy o lasach oraz ustawy – Kodeks wykroczeń
Projekt z dnia	11 czerwca 2026 r.

Informacje o zgłaszającym uwagę:

Urząd	
Organizacja samorządowa	Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej
Osoba do kontaktu	Lidia Sztramska
e-mail	l.sztramska@zwrp.pl
tel.	

Uwagi:

Podmiot wnoszący uwagę	Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Propozycja rozwiązań	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
Urząd Marszałkowski Województwa Kujawsko-Pomorskiego	1.	Art. 1 pkt 3 lit. b	Po ust. 2a dodaje się ust. 2b i 2c w brzmieniu: „2b. Puszczanie luzem psów odbywa się pod kontrolą właścicieli lub opiekunów na terenach dróg publicznych i na drogach leśnych. 2c. Puszczanie luzem psów na terenach dróg publicznych i na drogach leśnych może zostać ograniczone okresowo jedynie ze względu na prowadzoną	Z punktu widzenia przepisów regulujących ochronę przyrody w Polsce, puszczanie luzem psów w lasach stanowi bezpośrednie i realne zagrożenie dla dziko żyjących gatunków chronionych i łownych, jak również dla osób przebywających na obszarach leśnych. W tym ostatnim przypadku sama obecność biegającego luzem psa w lesie może wywołać poważne stany psychiczne. Ponadto, stanowi ryzykowne zachowanie w kontekście potencjalnych zagrożeń bezpieczeństwa sanitarnego (zwiększone ryzyko rozprzestrzeniania się chorób zakaźnych i epizootii).			

			gospodarkę leśną lub z innej, ważnej przyczyny. Przepis art. 29 ust. 1d stosuje się odpowiednio.”					
	2.	Art. 2	„Art. 166. § 1. Kto na terenach dróg publicznych i na drogach leśnych puszcza luzem psa rasy uznanej za agresywną, podlega karze grzywny albo karze nagany. § 2. Tej samej karze podlega, kto na terenach dróg publicznych i na drogach leśnych puszcza luzem psa: 1) bez sprawowania nad nim kontroli; na obszarze i w okresie objętym ograniczeniem wprowadzonym na podstawie art. 30 ust. 2c ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach.”					
Urząd Marszałkowski Województwa Lubelskiego	1.	Art. 1 pkt 3	Należy usunąć cały pkt 3 z art. 1 z projektu ustawy.	Wprowadzenie w ustawie o lasach zmian umożliwiających puszczenie psów luzem na terenach leśnych jest niewłaściwe z wielu przyczyn. 1. Oto wyjaśnienie WWF Polska dotyczące powodów ograniczeń dla amatorów wycieczek z psami do lasu: „Powodów jest wiele, ale najważniejsze to:				

				psi zapach i głośne zachowanie stresują dzikie zwierzęta i mogą negatywnie wpływać na ich rozród i odpoczynek. To, że na spacerze my nie widzimy zwierząt nie znaczy, że one nie wyczuwają nas. Odstraszone obcym „dropieżnikiem” mogą szukać schronienia, uciec zostawiając młode itp. Pies nawet udomowiony to wciąż drapieżnik. Zapominamy o tym często, ponieważ wiele osobników zatraciło instynkt gończy lub nie ma na co dzień okazji, żeby go pokazać Spuszczony ze smyczy pies może popędzić za dzikim zwierzęciem, np. sarną jeleniem lub dzikiem. Może je wypłoszyć na ruchliwą drogę i spowodować kolizję z samochodem, co może skończyć się tragicznie (także dla psa i człowieka/ludzi) zagrożone zwierzę może się bronić, raniąc lub nawet zabijając psa (lub to nasz pies może poranić lub zabić dzikie zwierzę)” https://www.wwf.pl/pies-w-lesie 2. Zmiany zaproponowane w projekcie ustawy przewidują również szerokie udostępnienie lasów do jazdy konnej i w związku z tym pojawia się kolejny argument przeciw zezwoleniu na puszczanie psów luzem w lesie, tj.: duże prawdopodobieństwo płoszenia koni, co w efekcie narażałoby na niebezpieczeństwo utraty zdrowia lub życia dosiadających je jeźdźców lub osób postronnych. 3. Nade wszystko należy jednak zwrócić uwagę na zapewnienie bezpieczeństwa osobom korzystającym rekreacyjnie z terenów leśnych, poruszającym się pieszo, a zwłaszcza z dziećmi. Niedopuszczalnym jest			
--	--	--	--	--	--	--	--

				narażanie tych osób na ryzyko ataku ze strony wolno biegających po lesie psów lub chociażby tylko na stres z tego powodu. Podnoszenie przez projektodawców zmiany ustawy o lasach argumentu, że „odpowiedni poziom bezpieczeństwa osób korzystających z lasów zostanie utrzymany” ze względu na to, że „uwolnienie psów” nie będzie dotyczyło ras uznawanych za agresywne, nie wytrzymuje krytyki, z uwagi na powszechnie znane w przestrzeni publicznej przypadki ataków na ludzi psów innych ras niż te wymienione w rozporządzeniu MSWiA z dnia 28.04.2003 r., dotyczącym wykazu ras psów uznanych za agresywne (vide śmiertelne pogryzienie dorosłego, sprawnego kierowcy ciężarówki, w lesie pod Zieloną Górą - przez owczarki belgijskie - październik 2025 r.;) lub wielorasowych (te zagadnienia zostały omówione w artykule pt. „Pokasania ludzi przez psy” opublikowanym w Kwartalniku Policyjnym nr 3/2026: https://kwartalnik.csp.edu.pl/kp/archiwum-1/2016/nr-32016/3258,Pokasania-ludzi-przez-psy.html). Podobnie iluzorycznym pomysłem wydaje się zobowiązanie właściciela lub opiekuna psa do „sprawowania nad nim kontroli” podczas spuszczenia ze smyczy - bo jak taka kontrola miałaby wyglądać, skoro wiadomo, że w stanie silnego stresu czy agresji zwierzę może zignorować polecenia opiekuna. Ponadto można się zastanawiać czy realizacja, jak to zostało ujęte w uzasadnieniu do projektu uchwały, „oczekiwani społecznych właścicieli zwierząt domowych” nie będzie dyskryminująca w			
--	--	--	--	--	--	--	--

				stosunku do innych grup społecznych, które mają przeciwstawne oczekiwania (patrz wyżej). Reasumując należy stwierdzić, że jedyną możliwością faktycznego sprawowania kontroli właściciela lub opiekuna nad psem jest utrzymywanie go na smyczy.				
	2.	Art.2	Należy usunąć cały art. 2 z projektu ustawy.	Jeżeli z projektu ustawy zostanie usunięty art. 1 pkt 3, to art.2 stanie się zbędny.				
Urząd Marszałkowski Województwa Łódzkiego	1.	Art. 2. W zakresie projektowanego art. 166 §3 kw	Wykreślenie nowoprojektowanego art. 166 §3 kw	Zmiana stanowi propozycję ograniczenie odpowiedzialności właścicieli psów za puszczanie ich w lesie luzem wyłącznie do sytuacji gdy mamy do czynienia z psem rasy uznawanej za agresywną, brakiem kontroli nad zwierzęciem bądź naruszeniem ograniczenia wprowadzonego przez leśniczego. Wyłączenie odpowiedzialności zaproponowane w §3 wydaje się zbyt szerokie, ponieważ m.in. pośrednio stwierdza, że można nie sprawować kontroli nad zwierzęciem o ile jest to związane z polowaniem lub szkoleniem, ewentualnie, że dopuszczalne jest puszczanie luzem psa rasy uznanej za agresywną o ile ma to np. związek z polowaniem – nie jestem przekonany czy taki był cel projektodawcy. W ocenie opiniującego wystarczy ograniczenie zakazu puszczania psów luzem do trzech wymienionych przypadków i wówczas psy wykorzystywane do polowań,				

				szkolone bądź wykorzystywane w akcjach ratowniczych będą mogły być puszczane luzem, bo z wiedzy opiniującego nie wynika jakoby do tych celów wykorzystywane były psy ras uznawanych za agresywne				
Urząd Marszałkowski Województwa Podlaskiego	1.	art. 1 pkt 3 zmieniający art. 30 ust. 1 pkt 13 ustawy o lasach	Proponuje się, aby nie wprowadzać zmian w istniejącym brzmieniu zapisu art. 30 ust. 1 pkt 13 ustawy o lasach.	W proponowanym projekcie zmian nie zwrócono uwagi na dodatkowy aspekt, którego nie przedstawiono w uzasadnieniu, w którym proponuje się jedynie ograniczenia w puszczaniu psów luzem na tereny lasów, przerzucając odpowiedzialność na ich właścicieli. Słusznie zauważono, że psy puszczane luzem stanowią zagrożenie dla dzikich zwierząt poprzez m.in. bezpośrednie płoszenie, niszczenie miejsc legowych itd. Nie wzięto jednak pod uwagę pozostawianych przez psy śladów zapachowych, które mogą istotnie zmniejszyć areał lasu wykorzystywany bezpiecznie przez dzikie zwierzęta. Ponadto nie uwzględniono kwestii bezpieczeństwa samych psów oraz gospodarstw wiejskich, w których żyją. Coraz powszechniejsze w polskich lasach wilki są bowiem zwierzętami terytorialnymi i traktują psy (niezależnie od rasy) pojawiające się w lesie jako zagrożenie i konkurencję, potrafią je tropić aż do gospodarstw, w których te psy żyją, po czym atakują je w dogodnym momencie. Wynikiem tego są coraz częstsze zgłoszenia ludzi dotyczące ataków wilków także na inne zwierzęta gospodarskie. W sytuacji zniesienia obowiązującego zakazu można przewidywać większą liczbę takich zgłoszeń, gdyż ludzie chętniej będą wypuszczać psy luzem zamiast prowadzić je na smyczy po wytyczonych ścieżkach.				

				Ponadto wątpliwość budzi określenie, że właściciel ma mieć kontrolę nad puszczonej ilością psów. Jest to zapis nieprecyzyjny i trudny do weryfikacji, jeśli kontrola nie będzie polegała na fizycznym ograniczeniu swobody zwierzęcia.				
	2.	Art. 1 pkt 4 zmieniający art. 39 ustawy o lasach	Proponuje się rozszerzenie katalogu podmiotów wymienionych we wprowadzonym ust. 2, którym mogą być udzielane grunty o jednostki organizacyjne jst, zaś cele udzielenia – o realizację działań z zakresu ochrony przyrody: „2. Lasy, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. a oraz pkt 2, pozostające w zarządzie Lasów Państwowych, mogą być za zgodą dyrektora regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych wydierżawione przez nadleśniczego jednostkom samorządu terytorialnego, ich związkom lub jednostkom organizacyjnym, z zachowaniem celów i zadań gospodarki	Jednostki samorządu terytorialnego często realizują swoje zadania ustawowe z wykorzystaniem podległych jednostek organizacyjnych, np. parków krajobrazowych podległych samorządom województw, Parki krajobrazowe, poza realizacją działań z zakresu ochrony przyrody, realizują również ustawowe zadania z zakresu organizacji działalności turystycznej i rekreacyjnej oraz edukowania w tym zakresie. Stąd zasadne jest, aby zapewnić w ustawie możliwość udzielenia gruntów leśnych również takim podmiotom. Dodatkowo, wskazany w przepisie sposób udostępniania terenów leśnych, powinien być dedykowany również nadrzędnemu celowi, jakim jest zapewnienie właściwych sposobów ochrony zasobów przyrodniczych.				

			leśnej określonych w planie urządzenia lasu, na cele rozwoju turystyki, sportu i rekreacji oraz realizacji działań z zakresu ochrony przyrody. Użyczenie to może obejmować również prawo dysponowania nieruchomością na cele budowlane, o którym mowa w art. 3 pkt 11 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.”					
	3.	Art. 2 w zakresie dodania § 1 do art. 166 Kodeksu wykroczeń	Proponuje się, aby nie wprowadzać zmiany do obecnego brzmienia zapisu „Kto w lesie puszcza luzem psa, poza czynnościami związanymi: (...)”	Uzasadnienie jak w pkt 1 tabeli				
Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego	1.	Art. 1 pkt 2 lit. a projektu	Należy odstąpić od proponowanej zmiany brzmienia art. 29 ust. 1 polegającej na wyłączeniu pojazdów zaprzęgowych z zakazu poruszania się po drogach leśnych innych niż drogi publiczne.	Proponowana zmiana polegająca na dopuszczeniu pełnej swobody w poruszaniu się zaprzęgów konnych po drogach leśnych innych niż drogi publiczne lub wyznaczone szlaki jeździeckie, może się przyczyniać do degradacji dróg, niszczenia i erozji podłoża, niszczenia siedlisk, zanieczyszczania dróg a także do zabijania lub płoszenia dziko żyjących zwierząt. Przemieszczanie się zaprzęgów konnych poza wyznaczonymi trasami może utrudniać prowadzenie gospodarki leśnej, a także stwarzać zagrożenie dla innych użytkowników lasu. Aktualnie obowiązujące regulacje prawne zawarte w art. 29 ustawy o lasach,				

				dopuszczające poruszanie się pojazdów zaprzęgowych wyłącznie drogami publicznymi lub drogami oznakowanymi jako dostępne dla tego rodzaju ruchu, wprowadzono w celu ochrony zasobów przyrodniczych, w tym populacji dziko żyjących zwierząt oraz umożliwienia właściwej realizacji zadań z zakresu gospodarki leśnej. Jednocześnie pozwalają na pogodzenie potrzeb różnych grup użytkowników lasu, dlatego zasadne jest ich utrzymanie.				
	2.	Art. 1 pkt 2 lit. b projektu	należy odstąpić od dodania w ustawie o lasach w art. 29 ust. 1b.	j.w.				
	3.	Art. 1 pkt 2 lit. b projektu	należy odstąpić od dodania w ustawie o lasach w art. 29 ustępów 1c i 1d.	Dopuszczenie jazdy konnej w lasach w sposób nieuregulowany i niekontrolowany będzie stwarzać zagrożenie dla siedlisk i gatunków występujących w lasach. Konsekwencją projektowanych zmian może być płoszenie dziko żyjących zwierząt, niszczenie siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków, eutrofizacji siedlisk, zanieczyszczanie dróg i ścieżek leśnych. Swobodne przemieszczanie się jeźdźców konnych po lasach może utrudniać prowadzenie prac z zakresu gospodarki leśnej, a także stwarzać zagrożenie dla upraw leśnych i odnowień lasu. Projektowane rozwiązanie może również prowadzić do konfliktów pomiędzy różnymi grupami użytkowników lasu, w szczególności pieszymi, rowerzystami, biegaczami oraz osobami wykonującymi prace leśne.				

				Obowiązujące obecnie przepisy, dopuszczające jazdę konną wyłącznie po wyznaczonych drogach i szlakach, pozwalają ograniczyć negatywny wpływ tej formy rekreacji na środowisko przyrodnicze oraz zapewniają skuteczniejszą ochronę siedlisk i dziko żyjących zwierząt, a także zapewniają właściwe warunki dla prowadzenia gospodarki leśnej. Rozwiązanie to sprzyja również zachowaniu bezpieczeństwa zarówno jeźdźców, jak i pozostałych użytkowników lasu.				
	4.	Art. 1 pkt 3 projektu	Należy odstąpić od proponowanej zmiany brzmienia art. 30 ust. 1 pkt 13 ograniczającej zakaz puszczania w lesie psów luzem wyłącznie do ras psów uznane za agresywne	Zakaz puszczania psów luzem zawarty w obecnym brzmieniu pkt. 13 w art. 30 ust 1 ustawy o lasach nawiązuje bezpośrednio do art. 12, który zakazuje płoszenia, ścigania, chwytania i zabijania dziko żyjących zwierząt. Ustawodawca celowo wprowadził zakaz swobodnego poruszania się psów po terenach leśnych, ponieważ mogą one płoszyć lub zabijać dzikie zwierzęta, niszczyć ich siedliska oraz zakłócać naturalne funkcjonowanie ekosystemów. Płoszenie zwierząt, szczególnie w okresie lęgowym i rozrodczym, może negatywnie wpływać na ich sukces rozrodczy, a także ograniczać swobodę migracji. Zagrożenie dotyczyć będzie także gatunków podlegających ochronie prawnej i gatunków, których populacje ulegają zmniejszeniu. Dopuszczenie swobodnego poruszania się psów w lasach będzie skutkowało także ich obecnością na obszarach podlegających ochronie prawnej, gdzie ochrona siedlisk i gatunków jest priorytetem. Swobodnie biegające psy mogą stwarzać zagrożenie także dla bezpieczeństwa ludzi. Zwierzęta wypłoszone przez psy, działając pod wpływem strachu i podejmując gwałtowną ucieczkę, mogą powodować niebezpieczne				

				sytuacje dla osób poruszających się po lasach pieszo, a także dla rowerzystów i kierowców korzystających z dróg publicznych przebiegających przez tereny leśne. Ponadto nawet psy ras nieuznawanych za niebezpieczne nierzadko przejawiają zachowania agresywne wobec osób przebywających w lasach. Możliwość sprawowania przez właściciela skutecznej kontroli nad psem spuszczonej ze smyczy jest ograniczona, a jak pokazują liczne przypadki ataków psów na ludzi i zwierzęta, kontrola ta nie zawsze okazuje się wystarczająca do zapobieżenia niebezpiecznym zdarzeniom.				
	5.	Art. 1 pkt. 4 projektu	Z proponowanego do dodania w art. 39 ustawy o lasach ustępu 2, należy usunąć tekst: „Użyczenie to może obejmować również prawo dysponowania nieruchomością na cele budowlane, o którym mowa w art. 3 pkt 11 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz.U. z 2026 r. poz. 524, 605 i 646).”	Zapisy dwóch kolejnych zdań ustępu 2 wykluczają się. Dopuszczenie możliwości przeznaczenie nieruchomości na cele budowlane, o której mowa w zdaniu drugim pozostaje w sprzeczności z obowiązkiem zachowania celów i zadań gospodarki leśnej określonych w planie urządzania lasu, o którym mowa w zdaniu pierwszym. Zgodnie z zapisami ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 82) przeznaczenie terenów leśnych na cele budowlane wiąże się bowiem z koniecznością wyłączenia gruntów z produkcji leśnej. Konsekwencją wprowadzenia takiego zapisu może być brak kontroli ze strony PGL Lasy Państwowe nad sposobem zagospodarowania i użytkowania terenów leśnych oraz uszczuplanie zasobów leśnych.				

	6.	Art. 1 pkt. 5 projektu	Zrezygnować ze wprowadzania zmiany brzmienia punktu 9 w art. 40 ust 1 ustawy o lasach	Wprowadzenie zmiany polegającej na zastąpieniu słów „wypoczynku ludności” słowami „turystyki i rekreacji” jest bezzasadne albowiem określenie „wypoczynek ” ma szerszy charakter i obejmuje swoim zakresem zarówno turystykę i rekreację jak i wypoczynek bierny.				
	7.	Art. 2 projektu	Nie wprowadzać zmian w art. 166 Kodeksu wykroczeń.	Wobec zamieszczonych w wierszu 4 niniejszej tabeli zastrzeżeń do propozycji zmian w przepisach, dopuszczających puszczanie psów luzem w lesie, zmiana brzmienia art. 166 kodeksu wykroczeń jest bezzasadna. Należy także zwrócić uwagę, że odpowiedzialność prawną osób trzymających zwierzęta stwarzające zagrożenie dla życia lub zdrowia, a więc także psów ras niebezpiecznych, regulują zapisy artykułu 77 Kodeksu wykroczeń.				
Uwagi Województwa Zachodniopomorskiego	1.	Art. 1 pkt.3	Proponowane brzmienie art. 30 ust.1 pkt. 13 ustawy o lasach, dotyczące możliwości puszczania psów luzem w lesie, za wyjątkiem psów ras uznanych za agresywne (w rozumieniu Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 28 kwietnia 2003 r. w sprawie wykazu ras psów uznawanych za agresywne (Dz. U. Nr 77, poz. 687)) uznaje się za niezasadne i	Wprowadzenie możliwości puszczania psów luzem na terenach leśnych za wyjątkiem ras uznanych za agresywne, nie zapewni właściwego poziomu ochrony dzikiej fauny. Należy mieć na uwadze, iż to nie psy ras agresywnych wskazane w projekcie, stanowią najistotniejsze zagrożenie dla dzikich zwierząt oraz dla ich młodych (podloty, koźlęta, młode zające itd.), a psy ras o silnie uwarunkowanym instynkcie łowieckim, do których należą rasy psów sklasyfikowanych przez Międzynarodową Organizację Kynologiczną w następujących grupach FCI: Grupa III – terirery Grupa IV - jamniki Grupa VI - psy gończe i rasy pokrewne Grupa VII - wyżły Grupa VIII – psy aportujące, płochacze i psy dowodne Grupa X - charty,				

			mogące znacząco oddziaływać na dziko żyjące zwierzęta oraz ich potomstwo. Proponuje się pozostawienie dotychczasowego zakazu, bez wprowadzania wyjątków	a także co istotne, także ich mieszańce. Z uwagi na powyższe należy uznać, iż rezygnacja z zakazu puszczania psów luzem w lesie, z ograniczeniem jedynie do 11 ras wymienionych w przywołanym Rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wykazu ras psów uznawanych za agresywne, nie zabezpieczy celów ochrony przyrody w odniesieniu do dziko żyjących zwierząt (możliwość płoszenia, tropienia, pogoni, niszczenia miejsc spoczynku i rozrodu, aż do skrajnych przypadków ranienia zwierząt lub uśmiercania osobników młodocianych). Jednocześnie należy zauważyć, iż istnieje obecnie możliwość rekreacyjnego, sportowego i turystycznego korzystania z obszarów leśnych wraz ze zwierzętami towarzyszącymi – dostępność na rynku szeregu akcesoriów, w tym linek i smyczy treningowych o znacznej długości, pozwala na stosunkowo nieskrępowane i w pełni odpowiedzialne aktywności opiekunów wraz z ich psami w kompleksach leśnych. Z uwagi na powyższe postuluje się pozostawienie zakazu art. 30 ust.1 pkt. 13 ustawy o lasach w brzmieniu dotychczasowym.				
--	--	--	---	---	--	--	--	--